

www.limnos.org

La Llúdriga

Revista trimestral de Limnos - Associació de
Defensa del Patrimoni Natural del Pla de l'Estany

Núm. 70. Estiu 2006

EL FLUVIÀ EN PERILL

Sumari

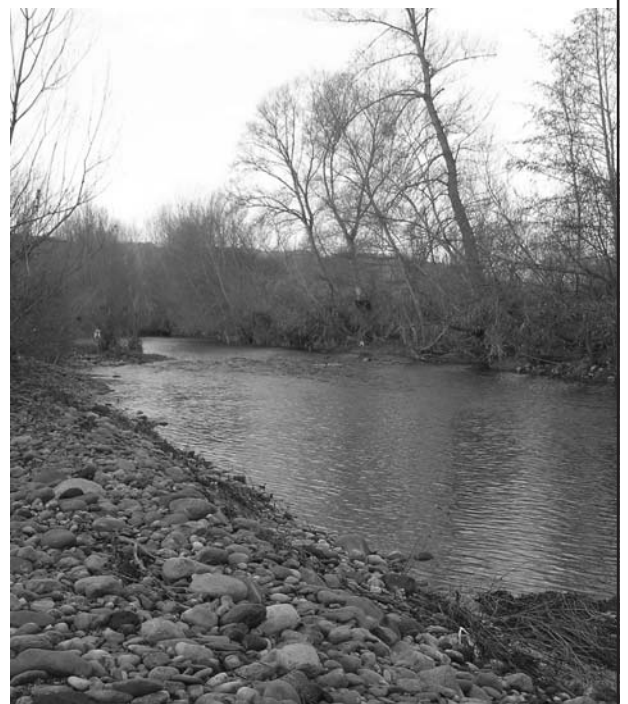
Editorial

Noticiari faunístic

El Fluvià, un patrimoni en perill

Notícies

Activitats

LIMNOS:

Associació de Defensa
del Patrimoni Natural
del Pla de l'Estany

Adreça postal:
Plaça dels Estudis, 2
(Edifici Museu Darder)
17820 Banyoles
Tel. 972 57 44 67

Ens trobareu a:
Passeig de La Draga, 5-7
(Escola de Natura de Banyoles)
Tel 972 57 61 54
(dimecres 6 a 8 del vespre)

Pàgina web:
www.limnos.org

e-mail:
limnos@limnos.org

La Llúdriga
D.L.: GI 649-90

Impressió:
Impremta Palmada

Imprès sobre paper reciclat

© dels autors

LIMNOS no ha de compartir
necessàriament les opinions
expressades en els articles
signats pels seus autors.

El tiratge d'aquesta revista és
de 500 exemplars, que
s'envien als socis de LIMNOS
i a altres entitats i la trobareu
a la biblioteca municipal de
Banyoles.

Han col.laborat en aquest
número:
Xavier Almanza, Sabina
Cortés, Carles Feo i Moisès
Jordi.

Fotografia portada:
C-66 i riu Fluvià. Sant Ferriol i
Besalú
(Moisès Jordi i Carles Feo)

EdC Ecologistes
de Catalunya

AMB LA
COL.LABORACIÓ DE

Diputació de Girona

Amb tu... guanyarem la partida!

Limnos ha iniciat una campanya de promoció de l'entitat que consisteix en un prospecte, amb el lema "amb tu... guanyarem la partida", que té com a eix central el retorn de la llúdriga a l'Estany, com a símbol de la feina que cal fer en la defensa del patrimoni natural del Pla de l'Estany. El dibuix del prospecte simula un joc de l'oca on una llúdriga ha de salvar una sèrie d'obstacles (extraccions d'àrids, abocadors, línies d'alta tensió, abocament de purins a rieres i carreteres de quatre carrils) abans d'arribar a l'Estany de Banyoles, si bé també compta amb altres elements que l'ajuden.

La llúdriga esdevé, d'aquesta manera, un símbol. Un símbol de l'equilibri necessari entre les activitats humanes i la preservació del medi ambient. Un símbol de la recuperació dels espais naturals del Pla de l'Estany. Un símbol de la nova percepció dels rius com a espais agradables per a l'oci i el lleure, que gaudeixen d'un alt valor ecològic i que cal preservar de cara al futur. Un símbol de les possibilitats que tenim per desenvolupar una oferta turística que posi en valor els recursos territorials. Un símbol de la recuperació de les espècies més identificatives del nostre territori. Un símbol, en definitiva, de la identitat territorial de la nostra comarca.

Aquesta nova campanya representa, en certa manera, un retorn als orígens. Aconseguir que la llúdriga torni a l'Estany era un dels objectius fundacionals de Limnos el 1987. Amb els quasi 20 anys de vida de l'entitat s'ha avançat molt. Avui la llúdriga ja es passeja per alguns paratges de la nostra comarca, com els rius Ser i Fluvià i fins i tot el Terri, però, encara està lluny de poder-se establir definitivament en aquests rius i a l'Estany i per tant la tasca de Limnos no està, ni de bon tros, finalitzada.

Potser ha arribat el moment de plantejar-nos de veritat el retorn de la llúdriga a l'Estany. El futur Parc Natural, el Consorci de l'Estany, el Projecte LIFE... ens comencen a indicar que ja disposem de les eines i els recursos suficients per endegar un projecte com aquest. Cal fer-ho bé, de manera planificada, sense presses, sent conscient de les característiques d'un espai tan històricament humanitzat que conserva, però, racons que poden esdevenir reserves naturals parcials o integrals. Un repte, sens dubte, molt ambiciós i alhora molt estimulants.

LIMNOS

Citacions de fauna

NOTICIARI FAUNÍSTIC DEL PLA DE L'ESTANY DE L'1 DE MARÇ AL 31 DE MAIG DE 2006

Noticiari naturalista del Pla de l'Estany. Trobareu totes les observacions detallades a l'apartat Noticiari de fauna de www.limnos.org

El segon trimestre de 2006 com sempre ens aporta gran quantitat d'observacions, sovint d'espècies poc comunes, especialment migrants, que acompanyen l'arribada del bon temps. Aquest any les pluges de finals de febrer han permès fer observacions interessants a Espolla, que s'ha mantingut amb aigua fins la segona setmana de maig quan es va assecar del tot.

Corb marí a l'Estany

Durant el març cal destacar el pas d'ocells aquàtics migrants, un dia especialment bo va ser el 11/III que gràcies a la tramuntana es van poder veure a l'estany l'ànec cullerot, el morell cap-roig, el xarrasclet, el cuallarg, el xiulador i el griset. A Espolla es va veure una nova espècie pel Pla de l'Estany: el tètol cuanegre el 19/III (C. Feo), conjuntament a altres espècies aquàtiques com el camesllargues, la xivita, la xivitona, la gamba roja pintada, el becadell i el corriol petit, a part dels habituals cabusset, collverds, polla d'aigua, bernat pescaire i martinet blanc. Les espècies hivernants s'han vist fins a mitjans o finals de mes quan han marxat els morells cap-roig de l'estany 11.III (C. Feo, M. Darnés, S. Castillo), l'agró blanc de l'Illa de Fares el 26.III (C. Feo, J. Burch, M. Darnés, S. Castillo), així com els típics últims hivernants com el lluer, la fotja, el pinsà borroner, i el durbec, espècie especialment abundant aquest hivern. Destaca una altra observació de gavià fosc a l'estany, espècie bastant escassa, el 5/III (C. Feo) i l'arribada de les primeres orenetes vulgar, i l'oreneta cuablanca el 9/III (C. Feo).

Durant el mes d'abril marxen els hivernants més mandrosos com els últims corb marí gros el 16/IV (C. Feo) i l'esplugabous i arriben els migrants subsaharians més tardans com el martinet de nit el 12/IV (C. Feo i D. Boix), l'agró roig el 17/4/06 (M. Darnés, S. Castillo), el rossinyol el

5/IV (C. Feo) o la boscarla de canyar el 12/IV a l'Estany (C. Feo). Destaca l'observació d'un voltor comú a Can Morgat el 2/IV (X. Vila) i la citació d'una nova espècie vista a la comarca, el tallarol trencamates a l'abocador el 5/IV (S. Castillo). Segueix el pas de migrants per l'Estany i a Espolla, com els camesllargues, anàtides, xivites i xivitones... Pel que fa a rapinyaires, molt bones observacions, entre elles, el milà negre s'ha vist habitualment a l'abocador, alguns cops acompanyat de milà reial, amb màxims de 18 exs. el 14/IV (C. Feo) i 14 exs. el 28/IV (M. Darnés, S. Castillo). Al pla de Martís s'hi ha vist esparver cendrós el 14 i 19/IV (C. Feo) i arpella vulgar mascle el 2/IV (C. Feo), i al Fluvià una preciosa àguila pescadora menjant-se un peix sobre un pollancre a l'Illa de Fares el 17/IV (C. Feo, M. Lookwood). Interessants dates encara per veure el durbec, la mallerenga d'aigua i el pinsà borroner a la comarca, espècies més típiques de l'hivern.

Pel que fa al maig, i després de molt poques pluges les observacions ja són més escasses i pròpies d'espècies nidificants. Especialment interessant ha estat el seguiment des del març al maig de la nova llacuna construïda pel projecte Life a la zona dels Amadorers de l'Estany on ja s'hi han vist, 2 camesllargues el 26/V (J. Burch), xivita, xivitona, corriol petit, que molt segurament hi està criant, i hi ha criat com a mínim un parell de parelles de collverd. Se segueixen observant fotges a l'estany en poc nombre i sense evidència segura de cria. El Pla de Martís i Espolla segueixen essent un lloc fantàstic per veure el torlit el 29/V (C. Feo, J. Burch), i rapinyaires com el falcó camaroig el 5/V, l'àguila calçada sortint d'Espolla el 14/V, l'esparver cendrós el 1 i 5/V i l'arpella vulgar el 1/V (C. Feo).

S'han produït algunes curiositats com veure un falcó peregrí caçant una tórtora turca a Banyoles el 21/V o un xot menjant-se els dragons de les parets de les cases el 28/V (J.M. Massip), o una oca egípcia mig domèstica alliberada a l'Estany de Banyoles des del 6/V (X. Vila).

També s'han recollit un munt d'observacions d'amfibis, especialment durant el març i abril quan es van reproduir en massa a Espolla, i on també hi van haver grans mortalitats de gripau corredor per atropellaments a les carreteres. S'han vist papallones com la Graellsia isabelae a Banyoles, la papallona Arctia villica i Laothoe populi al Collell el 24/V (A. Ruhí, M. Callís), un teixó atropellat a Borgonyà el 19/V (E. Planas) i un a Palol el 13/V (J. M. Massip). Una serp d'aigua (Natrix maura) es va veure al Fluvià a Orfes el 26/V (M. Clavero, C. Feo, Q. Pou), una serp d'esculapi a Can Morgat el 29/V (M. Campos) i diverses serps verdes i marietes o vidriol.

El Fluvià, un patrimoni en perill

El Fluvià en els últims anys està patint fortes transformacions, l'augment de la industrialització, de la urbanització i el desenvolupament de les comunicacions l'estan afectant. Qui conegui el Fluvià, sabrà que és un riu d'indubtables valors naturals i ecològics i sempre ha produït riquesa als nostres pobles. D'altra banda, els darrers anys ja no és el mateix.

Ja fa uns mesos, es van iniciar les obres de construcció de la variant de Besalú entre l'antiga N-260 i l'A-26. Per unir les dues carreteres, s'està fent un viaducte que creuarà el Fluvià per unir Fares i Recolta passant per Dosquers. Aquests terrenys estan administrats per tres ajuntaments: Besalú, Maià de Montcal i Sant Ferriol. Just aquí, el Fluvià abandona la Garrotxa per entrar al Pla de l'Estany.

A menys d'un km de la zona on s'està construint el viaducte, hi ha l' Illa de Fares, una zona que es va establir com a reserva de fauna salvatge. La reserva natural de fauna salvatge de l'illa del Fluvià (o Illa de Fares) està situada entre els termes municipals de Serinyà, Sant Ferriol i Maià de Montcal. Antigament era una illa al Fluvià, però actualment és una península amb una superfície de 65 Ha., i només en casos de grans

crecudes es converteix de nou en una illa. Els meandres del Fluvià, els canyissars a prop de la resclosa, els codolars i la vegetació de ribera que voreja el riu en aquesta zona, així com la seva tranquil·litat, fan que sigui un indret de gran interès ecològic i un dels principals punts de nidificació de les aus aquàtiques de la comarca. En l'espai comprès entre l'illa de Fares i els amplis boscos de ribera dels dos marges del riu, fins arribar a la resclosa de Serinyà, s'hi han citat poblacions importants d'ocells aquàtics i hi conviuen una àmplia representació de la flora i la fauna pròpies dels llocs humits. Aquest tram del riu Fluvià va ser un dels punts escollits per a l'alliberament d'una de les llúdrigues del projecte de reintroducció d'aquests animals (ja extingits a les nostres terres) que duu a terme al Parc dels Aiguamolls de l'Empordà.

Com pot ser, que amb tan poca distància es puguin dur a terme activitats tan contraposades? A un costat la destrucció total: les màquines treballant indiscriminadament sobre el llit del riu i 500 m riu avall es vol mantenir una reserva natural. Evidentment no té sentit. Quina classe d'estudi d'impacte ambiental s'ha fet? Qui l'ha aprovat?

A la mateixa riba del riu, al terme de Dosquers i també a Fares, continuen l'extracció d'àrids i graves, també sense control i amb el suport dels ajuntaments de Maià de Montcal i Sant Ferriol. I així continuen enriquint-se les empreses privades a partir d'un patrimoni natural que és de tots. Segons la nostra informació, no s'està fent cap seguiment de l'impacte ambiental que suposen les actuacions d'aquestes empreses per l'ecosistema de la zona. Aquestes extraccions estan destruint l'hàbitat més pròxim al riu, els boscos de ribera i els animals que hi viuen, així com els boscos d'alzines i roures propers. Cal tenir en compte que aquestes extraccions suposen la transformació total de la riba del riu. Des de la Confiança es podrà veure la Font Pudosa de Dosquers!!! Aquest fet s'hauria d'estudiar acuradament. A més, en destruir

els murs naturals de contenció del riu, que van tardar milers d'anys a crear-se, en cas de riudes es podrien produir importants inundacions.

El Departament de Medi Ambient de la Generalitat ha fet un estudi sobre la conca lacustre de Banyoles - Besalú, ja que és una zona d'especial interès geològic i natural. Aquesta té una forma romboïdal i es distribueix, de NNW a SSE, com a eix major entre les poblacions de Cornellà de Terri i Maià de Montcal i l'eix menor s'estableix entre Dosquers i Banyoles. Es tracta d'una zona deprimida

entre els relleus de la Garrotxa i els turons neògens de Centenys - El Portell. El mateix Departament ha establert una Geozona (211) entre les Estunes fins el complex de l'estany d'Espolla, també en forma romboïdal. Aquesta zona quedarà protegida. Però, i la resta? I la zona que resta a la Garrotxa, no cal protegir-la? La zona que queda entre el pla de Martís i Dosquers, i entre Fares i Esponellà també s'hauria d'incloure en aquesta zona de protecció. Això però, resulta un problema perquè resta dividida entre diversos ajuntaments i comarques.

Tampoc hi ha constància de cap seguiment de tipus arqueològic de les obres de la referida variant de Besalú i de l'extracció d'àrids i graves, tot i trobar-nos en una zona d'especial interès arqueològic. Només cal veure les troballes que s'han fet als territoris immediats: Besalú (gran quantitat de restes i troballes de jaciments de totes les èpoques històriques), Fares (troballes Paleolítiques), i Maià de Montcal (restes romanes de Can Coromines i restes Ibèriques aïllades) i les troballes paleontològiques de l'Incarcal (entre Dosquers i Crespià). És evident que no només s'ha destruït el patrimoni natural, sinó que possiblement també s'està destruint el patrimoni cultural i la possibilitat de conèixer el nostre passat.

Obres de la variant de Besalú

Moisés Jordi

Un altre element, és el projecte de l'A-26 que el Ministeri de Foment va portar a exposició pública el mes de febrer del 2004. Aquest preveu crear una "Vía de gran capacidad", és a dir, una autovia de quatre carrils. A l'estudi, es presenten quatre alternatives del traçat (dues de les quals són variants de les altres dues, o sigui que és com si només hi hagués dues alternatives). L'alternativa A: preveu desdoblant l'actual carretera entre Besalú i la cruïlla de la benzina de Can Vilà i després continuar fent un tomb per evitar el Golf de Torremirona passant enmig dels pobles de Cabanelles, Lladó i Navata i després tornaria a enllaçar amb el traçat actual a l'altura d'Ordís. L'alternativa B: inicia el seu recorregut des de Besalú baixant paral·lelament al Fluvià, per passar sota els veïnats de Bruguers, Dosquers i Pedrinyà, i pujar després cap a l'antiga N-260 a l'alçada de l'antiga carretera de Caixàs.

No cal dir que ambdós traçats poden ser molt destructius pel nostre patrimoni natural i econòmic, ja que suposarien expropiacions a la baixa, creació de noves zones industrials descontrolades, processos especulatius, requalificacions, degradació de l'entorn, disminució del turisme rural... I no cal oblidar que una carretera d'aquestes característiques també perjudica greument la qualitat de vida, i per tant pot afectar a la salut. L'autovia farà rotondes i carrils d'entrada i sortida als pobles, això vol dir que en molts trams la carretera constarà de sis carrils. Els ajuntaments afectats per aquesta autovia (entre ells també el de Maià de Montcal i el de Besalú) van escriure una carta d'al·legació en què expressaven que "l'estudi informatiu presentat pel ministerio de Fomento no justifica en cap moment la necessitat d'aquest desdoblament."

D'altra banda, cal una oposició més ferma per fer front a un projecte que té per objectiu fer una autovia transpirenaica (de França - Besalú - Olot - Vic enllaçant amb l'eix transversal). És un projecte de gran magnitud però innecessari i de caràcter especulatiu.

Ens dol profundament que les administracions no es preocupin per aquesta zona, a cavall de tres comarques: La Garrotxa, El Pla de l'Estany i l'Alt Empordà, per les quals flueix el Fluvià. Les administracions prefereixen cedir als interessos privats que actuar pel bé de la comunitat i del nostre patrimoni natural. Cadascú fa el que vol al seu tros de riu. Això provoca contrastos tan xocants com el de la reserva de fauna salvatge de l'Illa de Fares, a menys d'un km de les obres actuals de l'A-26 o la Geozona que la Generalitat vol establir al Pla de Martís també molt pròxima a la zona afectada. I aquesta no és la única afectació del Fluvià a causa d'aquesta carretera. Sense anar més lluny, en el tram anterior, ja es va afectar

el meandre d'Argelaguer per construir l'autovia.

Segons tècnics experts, per mantenir el potencial ecològic del riu és fonamental conservar la seva morfologia i dinàmica natural. El nostre riu, que és l'únic de Catalunya que no té cap gran embassament i per tant podria mantenir el seu potencial ecològic, però, l'estem destruint. Les abusives extraccions d'àrids a la mateixa llera del riu (existeix un Decret que regula aquesta activitat), les dures canalitzacions que travessen el llit, les obres de grans infraestructures de comunicacions (C-66), les indústries que realitzen abocaments indiscriminats, les urbanitzacions ...

Seria molt trist que fos massa tard. Si volem conservar aquest patrimoni tan important per a les tres comarques com és el riu Fluvià caldrà un projecte comú per promoure la conservació dels valors naturals del Fluvià.

El Fluvià no ha de ser una frontera administrativa, hauria de ser un punt d'unió entre els diferents pobles que viuen d'ell. Cal que s'entengui el Fluvià com un nexa d'unió entre la zona volcànica de l'alta Garrotxa i els Aiguamolls de l'Empordà i el Pla de l'Estany.

Sabina Cortés Jiménez.

Veïna de Dosquers

Articles recomanats:

-El Fluvià a la Garrotxa, un riu amb valor afegit. (varis autors) Publicat a Revista de Girona núm. 231, Diputació de Girona

-L'A-26. El territori al servei del Capital. Per Associació Antiautovia A-26.

-Geozona 211. La conca lacustre de Banyoles - Besalú. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General del Medi Natural.

Moisés Jordà

Vista sobre el Fluvià a l'alçada de Besalú

Notícies

Limnos s'adhereix a la Campanya per a la Reducció de Residus Fem el Primer Pas

LIMNOS-Ecologistes de Catalunya s'adhereix a la campanya "Fem el Primer Pas" per a la reducció de Residus i a la Declaració de Molins. Aquesta campanya és iniciativa de la PCR (Plataforma Cívica per a la Reducció de Residus), grup de treball de residus de la Federació d'Ecologistes de Catalunya (EdC), en coordinació amb altres entitats dels Països Catalans, de l'Estat espanyol i de la Unió Europea. Els Objectius són reivindicar "una normativa europea, estatal i catalana que prioritzi la prevenció de residus, la defensa del medi ambient i la salut de les persones". A més es denuncia la passivitat del Ministeri de Medi Ambient en l'adopció de polítiques preventives per frenar l'augment exponencial dels residus d'envasos. La campanya té com a objectiu secundari sensibilitzar a la població i les entitats cíviques, exercir el dret a participar en la presa de decisions en els temes que afecten el medi ambient i la salut de les persones, i fer arribar la nostra opinió a les administracions competents, ajuntaments, DMAH, al Ministeri de Medi Ambient, a la Comissió i al Parlament Europeu, per invertir aquestes tendències i implantar polítiques reals de prevenció de residus.

L'Ajuntament de Banyoles rebutja la major part d'al·legacions presentades al Pla Parcial UP8

L'Ajuntament de Banyoles va respondre a les al·legacions presentades per Limnos el desembre de 2004 a l'aprovació inicial del Pla Parcial de la carretera de Vilavenut (UP8) situat entre Can Puig i la Ronda Monestir, que feien referència a la protecció de la xarxa de recs i el seu patrimoni associat. L'aprovació provisional de l'UP8 es va realitzar el 27 de març de 2006. L'Ajuntament va rebutjar la major part de les al·legacions presentades per Limnos. Així no s'acceptà el manteniment de tres ramals secundaris dels recs de la Figuera d'en Xó i l'Hort-Teixidor que porten aigua de manera permanent, la protecció de les hortes de Can Boada ni l'eliminació de la prolongació del vial transversal de 22 metres d'amplada cap a les hortes de Sota Monestir. No obstant això es deixava oberta la porta a què el projecte d'urbanització modifiqués algun d'aquests aspectes. Per la seva banda es va acceptar parcialment l'al·legació que demanava l'ampliació de la zona verda de la riera Canaleta (que en el projecte inicial era inexistent en un tram) si bé només fins a 10 metres i no fins als 20 metres que demanava Limnos. Finalment l'Ajuntament va acceptar les al·legacions que proposaven la protecció del pont de travertí medieval que travessa la riera Canaleta i la incorporació d'un nou tram del rec de la Figuera d'en Xó al camí de Can Trull Vell.

Des de Limnos volem manifestar la nostra decepció perquè el projecte definitiu de l'UP-8 no permetrà protegir de forma integral la xarxa de recs i al seu patrimoni associat. Així mateix advertim que l'ordenació proposada condicionarà negativament el projecte que es vulgui realitzar al sector veí NP4 (Sota Monestir) on es concentren les millors hortes

Hortes de Can Boada i ramal de l'Hort-Teixidor

vinculades a la xarxa de recs. Per tot això continuarem demanant a l'Ajuntament de Banyoles que modifiqui l'UP8 i que el projecte d'urbanització definitiu permeti incorporar el patrimoni vinculat a la xarxa de recs.

Parada per Sant Jordi

Després de diversos anys sense fer-ho Limnos va muntar una parada en motiu de la diada de Sant Jordi. S'hi van vendre roses, llibres (la major part dels quals relacionats amb el medi ambient) i material de la Plataforma No a la MAT i es van repartir els nous prospectes de promoció de l'entitat. La valoració fou molt positiva ja que, a part d'haver recollit uns guanys econòmics que serviran pel manteniment de l'entitat, la parada ens va permetre tenir un contacte directe amb la gent de la comarca.

Neteja de deixalles de l'estanyol d'en Cisó

Limnos va realitzar el 20 de maig una neteja de l'estanyol d'en Cisó davant l'estat lamentable de deixadesa i brutícia del lloc. Des del mes de febrer les deixalles estaven acumulades a l'estanyol i al seu voltant sense que ningú prengués mesures. Limnos lamenta que l'Ajuntament no hagi actuat i troba incomprensible la seva actitud, aparentment més preocupada per fer actuacions amb impacte mediàtic sobre els ciutadans "votants", que per tenir veritable cura en la gestió dels problemes diaris de l'espai natural. Les pluges fortes d'aquest hivern van arrossegar brancatge i tota mena de deixalles per la riera Castellana que en desbordar-se van quedar acumulades a dins l'estanyol d'en Cisó i el seu entorn. Limnos va denunciar als ajuntaments i al Consorci de l'Estany l'estat de l'estanyol durant el mes de març que es va mostrar incapacitat per fer la tasca per diversos motius. Limnos va netejar l'estanyol en una hora, tot i que el temps transcorregut havia enfonsat part de les deixalles o les havia deixat amagades sota les algues i la vegetació en creixement.

Per fer la neteja de dins l'estanyol Limnos ha utilitzat una embarcació cedida pel Club Natació Banyoles, al qual s'agraeix l'acció, i del qual esperem que l'Ajuntament de Banyoles prengui exemple. També hem d'agrair a l'Ajuntament de Banyoles que dies abans de la nostra activitat s'hagués decidit a fer una neteja de l'entorn de l'estanyol, i ens hagués

Membres de Limnos després de la neteja de l'estanyol

deixat les deixalles a dins l'aigua per nosaltres. També ens van deixar tres contenidors a la zona per dipositar les deixalles.

Limnos fa anys va decidir no fer cap neteja de l'Estany per considerar que era una tasca responsabilitat dels gestors de l'espai, en aquest cas els ajuntaments. Per tant aquesta actuació no fou un acte festiu coincidint amb el dia de l'Estany, sinó un acte reivindicatiu i constructiu per demostrar què vol dir i què significa en realitat "netejar l'estany".

Limnos i altres entitats ecologistes gironines presenten al·legacions a la proposta de la Xarxa Natura 2000.

Diverses entitats ecologistes de les comarques gironines, entre elles Limnos, vam presentar el mes de juny al·legacions a la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000 realitzada per la Generalitat de Catalunya. Així mateix vam manifestar el nostre malestar no només perquè considerem que la proposta és insuficient, sinó també per la manera com el Departament de Medi Ambient i Habitatge ha dut a terme el procés d'aprovació.

Fa més d'un any que el DMAH va sol·licitar a les entitats ecologistes la seva participació en l'elaboració de la proposta de la Xarxa Natura – 2000. Vam respondre a aquesta petició no només involucrant a la nostra gent, sinó també a la comunitat universitària i a tècnics ambientals. Fruit de la feina es va redactar un informe on hi constaven tots

aquells espais que es considerava adient d'incloure (seguint els criteris d'espècies i hàbitats que ens va demanar el DMAH). L'informe inclou 69 espais, i per a cadascun es van elaborar fitxes amb informació diversa com ara els seus valors patrimonials o la seva extensió.

La proposta que ha presentat la Generalitat de Catalunya exclou sense argumentar 57 (83% dels que vam sol·licitar) espais que figuraven en la nostra proposta. En el cas del Pla de l'Estany no es van incloure dos espais que havíem proposat: el Ritort i els estanyols de Sant Miquel de Campmajor (amb presència de vegetació de ribera i hidròfita amb molt bon estat) i els rius Terri i Revardit (amb presència de vegetació de ribera i espècies de fauna autòctona poc habituals com el barb de muntanya o el cranc autòcton).

Limnos accepta la nova ubicació del dipòsit controlat de runes, proposat per ajuntament i veïns

Limnos va acceptar el mes de juny el nou projecte de central de reciclatge i dipòsit controlat de residus de la construcció situat al Ramal de Mata proposat per l'Ajuntament de Porqueres i l'Associació de Veïns del nucli antic de Mata. El juliol de 2005 Limnos i l'Associació de Veïns del nucli antic de Mata ens vam oposar a la proposta d'ubicar el dipòsit de runes al Paratge de Puigpalter de Mata perquè es tracta d'una zona amb aqüífer superficial, que dona lloc al rec Recuitó, i amb vegetació lacustre. A més existeix un elevat

I tu, què fas pel teu entorn?

Creus en la **sostenibilitat** com a millor alternativa de futur?
 Creus en els **valors naturals** i paisatgístics del Pla de l'Estany?
 Penses que som els ciutadans els que hem de fer el primer pas per millorar la **societat**?
 Penses que el que podem fer tots i **cadascun** de nosaltres suma?

Si has contestat sí a totes o alguna d'aquestes preguntes, és que penses com Limnos. Fes-te soci per col·laborar amb nosaltres.

Els socis de Limnos poden assistir a les reunions de la Junta, aportar propostes de millora de l'entitat i reben quatre trameses anuals, per correu, a casa seva, amb la revista "La Llúdriga" i altres informacions d'interès.

QUOTA D'INSCRIPCIÓ ANUAL

- Fins a 18 anys: 12 euros Soci protector: 45 euros (mínim)
 Quota normal: 25 euros Altres:euros

